

הושענה רבה – מה בין הרשענות לשמחה הסוכות

7. ספר קול מבשר ח"א - ספר תהילים

כי רוצה ה' בעמו יפאר ענווים בישועה (תהלים קמ"ט ד). עיקר היישועה היא – כשמתרבה כבוד שמיים. בשם הרבי ר' בונם ז"ל, יפאר ענווים בישועה, הענווים יודעים שאין להם כלום משליהם, רק היישועה מהברורא יתברך. וכותיב בתורה יהלוזו חסידים בכבוד, שעיל ידי שיוודעים שהכל מהשי"ת – מתרבה כבוד שםים. ואיתה, בלרך אין להושיע, הפירוש, שעיקר היישועה – להרבות כבוד שםים, ובלי זאת אין שום ישועה. [אמר ר' אמרת ליקוטים, לס้อม כתיבת ס"ת, דף קי"ד]:

8. ספר תהילים פרק מ

ישעוו נישעמו בך כל קבushing לאמרתו תמיד גודל ידונך אקי תושעך

9. מלבי"ם על תהילים פרק מ פסוק יז –

ישעוו וישעמו בך כל מבקשיך – באשר יראו שאתה מושיע להבוטחים בך, ויאמר שיש הבדל בין המבקש ה' להמבקש תכלית אחר, שהמבקש תכלית אחר לא ישמה ע"י הבקשה רק אם בקש ומצא את הדבר אשר בקש, אבל בר' ישמחו גם מבקשיך, כי הבקשה עצמה היא התכלית והיא השגת המבקש כמ"ש ישמה לב מבקש ה', ויאמרתו תמיד גודל ה' אהובי תושעך –שמי שאינו אהוב התשועה עצמה רק את התכלית הגזמה ע"י התשועה מה שע"י התשועה נמלט מצרה, הוא לא יבקש את התשועה, כי היה רוצה יותר שלא הייתה הצרה מוגעת אליו ולא היה מצטרך לשועה, אבל אלה שרצוים ואוהבים התשועה עצמה באשר ע"י התשועה יתקדש שם ה', הם רוצים שיצטרכו תמיד לתשועה כדי שע"ז יגדל ה' תמיד ויתقدس שם, והם רוצים שיצטרכו תמיד לשועה כדי להגדיל שם ה' עי"כ:

4. שפת אמרת ספר דברים - לסוכות - שבת

[תרס"ב]

איתא בגמ' כשהי' הכל שמה בשמחת בית השואבה ה' אומר כשאני כאן הכל כאן. רשי ז"ל פי' על השכינה ה' אומר ע"ש. ונראה עוד לפרש כפשרו שאמר שרואים כשבני' במקdash יש השראת השכינה כאשר ابو רואים כשבני' אשר הם הכללים הדבר. ובשמחה בית המקדש ראו בנו' אשר מיליכו משם המקומות המיזוחדים להשרות השכינה בבביה מ'ק זהה ה' עירך השמחה. וזה מבקשין גלה כבוד מלכותך עליינו. כי באמת כבוד מללוomo מיוחד עליינו לעולם רק שהוא נסתור ובזמן המקדש ע"י להתגלות. ובפרט בגין رجالים דכי' יראה כל' צורך. וכן שמקושים יראו עינינו ושmach להבנו כוי מלך אלקי. גם בשבת קדוש אומרים ישמחו במלכותך ומ' הוא בצעינא כמ' שמתנה גנזה ובמועד הוא להתגלות. لكن מועדים לשמחה:

5. ספר פרי אדיק פרשת בחזקотי - אות ג

ובמכילתא (סוף פרשת יתרו) ובabort דר' נתן (ס"ו)"פ י"ב) הגירסא למקום שלבי אהוב שם רגלי מיליכות אוות וראה ראייה שלבי קשור בדברי תורה. שהיא שורש תורה שבעל פה כמו שאמרו (במדרש רבה ריש פרשת אחורי) כל הרואה נוצר לתלמידו, ולהלמוד, היינו תורה שבעל פה,

6. חתם סופר על ויקרא פרק כו פסוק ט

כי רוצה ה' בעמו ר"ל כי רצון שלו נעשה ע"י עמו כי הם המסייעי לו כביבול להוציא רצון העליון והוא גם הוא לעומת זה עשו עמהם להפליא לפאר ענווים בישועה שהעבויים יתפאו עם הישועה וכבר רמזתי לך מהו הפאר ומהו הישועה ושזהו הזיגוג האמתי,

1. תלמוד בבל מסכת פרכה דף נג/א

תניא אמרו עליו על הלל הוקן כשהיה שמח בשמחת בית השואבה אמר כן אם אבי כאן הכל כאן ואם אני כאן מי כאן, הוא היה אומר כן למקום שאבי אהוב שם רגלי מיליכות אותי, אם תבא אל ביתי אניABA אל ביתך אם אתה לא תבא אל ביתי אני לאABA אל ביתך, שנאמר בכל המקום אשר אזכיר אתשמיABA אליך וברכתיך"

2. רשי"

אם אני כאן הכל כאן – דורש היה לרבים שלא יחתאו בשמו של הקדוש ברוך הוא, אם אני כאן הכל כאן כל' זמן שאני חפץ בבית הזה, ושכניתו שרויה בו יהיה כבודו קיים ויבאו הכל כאן, ואם תחטאו ואסלך שכניתו, מי יבא כאן,

3. מוסיפות

אם אני כאן – פירש בקונטרס שהיה הלל אומר בשמו של הקב"ה אבל בירושלמי משמע שהיה אומר על עצמו דפרק ולקיים הוא צריך כלומר וכי היה צריך לשבחו והכתיב אלף אלף ישמשונה ומשני דכנגד ישראל היה אומר והביב עליו קילוסן של ישראל וכי היה צריך לשבחו ונעים זמירות ישראל וכתיב (תהלים כב) ואתה קדוש יושב תחלות ישראל ומיהו הוא דקאמר אם אתה תבא אל ביתי אני אבל אל בא בשכינה זהה דריש ליה מדתיך אבל אל ביתך לא אפשר אלא בשכינה זהה דריש ליה מדתיך בכל המקום אשר אזכיר אתשמיABA אליך וברכתיך: